

عقب‌نشینی غیر تاکتیکی غضب الهی به دنبال دارد

رهبر انقلاب ظهر روز گذشته در دیدار دست‌اندرکاران ستاد کنگره ملی شهدای استان کهگیلویه و بویراحمد، یکی از پایه‌های اصلی جنگ روانی علیه ملت عزیز و ایران اسلامی را بزرگ‌نمایی از توانایی‌های دشمنان خواندند و گفتند: «از ابتدای پیروزی انقلاب آن‌ها به شیوه‌های مختلف به ملت ما نفهیم و القاء می‌کردند که باید از آمریکا، انگلیس و صهیونیست‌ها بترسید، ایشان افزودند: «ملت ما احساس کرد که با اتکاء به نیرو و توان درونی خود قادر به انجام کارهای بزرگ است و دست دشمن آنچنان که وانمود می‌کند، پُر نیست.» رهبری هدف دشمن از جنگ روانی در عرصه نظامی را ایجاد ترس و عقب‌نشینی خواندند و گفتند: «به تعبیر قرآن کریم، عقب‌نشینی غیر تاکتیکی در هر میدانی چه عرصه نظامی و چه میدان‌های سیاسی، تبلیغاتی و اقتصادی، غضب الهی را به دنبال دارد.» ایشان احساس ضعف و انزوا و تسلیم شدن در مقابل خواسته‌های دشمن را از آثار بزرگ‌نمایی توان آن در عرصه سیاسی دانستند و افزودند: «دولت‌هایی که با ملت‌های بزرگ و کوچک امروز در مقابل خواسته‌های مستکبران تسلیم هستند، اگر به ملت‌ها و توانایی‌های خود تکیه کنند و واقعیت توان دشمن را به دور از بزرگ‌نمایی بشناسند، می‌توانند به خواسته‌های آن‌ها «چشم» نگویند.»

دعوت خاتمی به نقد منصفانه

سیدمحمد خاتمی در واکنش به انتقادات به پزشک‌ها، خواستار درک موقعیت پیچیده و خطیر کنونی و بر خورد واقع‌بینانه و مبتنی بر اطلاعات درست و انصاف در قبال آنچه که رخ داده و رخ خواهد داد، شد. وی در جمع مشاوران خود تأکید کرد: «انتخاب اعضای هیئت دولت در مجموع روند قابل فهم و طبیعی داشته است. طبعاً هر کار تازه‌ای ممکن است اشکالاتی داشته باشد و این امر نباید موجب ارزیابی‌های اشتباه‌زده و نومیدی شود و نباید از موضع حمایت رئیس‌جمهوری که هنوز کار خود را شروع نکرده است به وادی انتقاد سخت و مخالفت افتاد.» خاتمی واکنش‌های تند را بعضاً متأثر از نارضایتی‌های اثبات‌شده جامعه و توقعات برآمده از انتخابات و بعضاً ناشی از برخی پیش‌دواری‌ها و ذهنیت‌های نادرست و بی‌اطلاعی از فرآیند انتخاب دانست و افزود: «ما هم ضمن تأیید انتخاب‌های خوبی که شده است بر این باوریم که در بعضی موارد می‌شد خیلی بهتر عمل کرد ولی به جناب پزشک‌ها احترام می‌گذاریم و ایشان را صاحب حق در انتخاب همکاران‌شان می‌دانیم و از ایشان انتظار معجزه در هر شرایطی نداریم. طبعاً علاقه‌مند و خواستار آن هستیم که به‌وعده‌هایی که داده‌اند پای‌بند باشند و ان‌الله‌الیه‌رجعون خواهد شد.» رئیس‌جمهوری دوران اصلاحات تصریح کرد: «وقتی ایشان می‌گویند طرح نور، طرح سیاهی است، طبعاً جلوی آن خواهد ایستاد، وقتی آن‌چه را بر جامعه دانشگاهی و فرهیخته می‌گذرد نمی‌پسندند، می‌کوشند آنچه درست است و مورد پسند آنان است عملی شود. وقتی از تحقیر هنرمندان و توهین و جفا به آن‌ها (که بسیاری از آن‌ها از خود نهاد‌های رسمی فرهنگی بوده است نه نهادهای امنیتی) رنج می‌برد با آن مخالفت خواهد کرد. ایشان پای‌بند به قول و نظر خود مبنی بر رابطه و تعامل براساس مصالح ملی با دنیا و رفع تحریم‌هاست و نیز به اصلاح در عرصه اقتصادی بخصوص آنچه به معیشت و بهداشت و امنیت مردم مربوط می‌شود و به توسعه‌نوام با عدالت می‌انجامد. باور دارد، لذا در عمل هم پای‌بند خواهد بود و این‌ها خواسته‌هایی است که باید از ایشان داشت.» وی در خاتمه تأکید کرد: «اصلاح‌طلبان و همه خیر خواهان کشور و ملت نباید مواضع اصولی خود را برای اصلاح رویه‌های غلط حکمرانی از یاد ببرند و باید نگاه انتقادی و البته خیر خواهانه‌ی خود را نسبت به دولت داشته باشند؛ ولی از هر بر خورد هیجانی و غیرمنصفانه و شتابزده با مسائل که ناشی از اتکاء به داده‌های نادرست و یا ناتمام و ذهنیت‌ها و قضاوت‌های پیشینی و عدم توجه به پیچیدگی‌های امور و آینده‌نگری است خودداری کنند.»

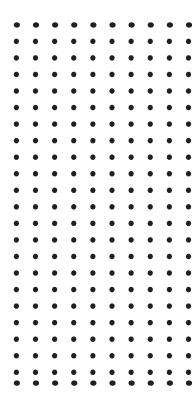

معمای اسکندر

بررسی چهره و کارنامه اسکندر مومنی وزیر کشور پیشنهادی دولت چهاردهم

در مرحله انتخاب و بررسی کابینه از صاحب‌نظران متعددی مشورت گرفتیم و تلاش کردیم با رویکرد وفاق و همدلی، بهترین وضعیت ممکن را با ظرفیت‌های موجود رقم بزنیم. صبر کنید کابینه کار کند و آن را از روی عملکردش نقد کنید.» و عملاً با این پیام پاسخ درخواست مذکور و سایر درخواست‌های مشابه را که شاید در قبال وزاری مانند وزیر پیشنهادی آموزش و پرورش و وزیر پیشنهادی ورزش و جوانان نیز مطرح بود نیز داد و البته ما را به نظر احمد زیدآبادی و محمدباقر نوبخت و عده دیگری از فعالان سیاسی و تحلیلگران سوق داد که با وجود اینکه به نظر می‌رسد «کابینه باگ اساسی» دارد ما مطالبات‌مان را از مجموعه دولت و رئیس‌جمهوری پیگیری کنیم و بحث‌مان سر گزینه‌ها نباشد.

راهبردی ریاست‌جمهوری را نیز اختلاف بر سر همین گزینه عنوان کردند و البته مینو خالقی، فعال سیاسی اصلاح‌طلب نیز در حساب کاربری‌اش در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «ظریف برای گزینه پیشنهادی وزارت کشور جنگید و توفیقی نیافت.» همین همه‌ها و واکنش‌ها چنان پیش رفت که در پی درخواست‌های مکرر از رئیس‌جمهور برای بازپس‌گیری نام او از فهرست وزرا، حتی زرمه‌هایی از ایسن رخداد به میان آمد اما در پاسخ به این درخواست‌ها و انتقادات پزشک‌ها در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «مردم عزیز سرمایه بزرگ دولت شماست، توجه و حساسیت شما در انتخاب اعضای کابینه ارزشمند است. بی‌تفاوتی به رفتار سیاستمداران جای خود را به انتقاد داده است. این یعنی ما یک گام به جلو رفته‌ایم.

سمیه متقی

دبیر گروه سیاست

اسکندر مومنی، وزیر پیشنهادی مسعود پزشک‌ها برای سکنداری مهم‌ترین وزارت‌خانه در حوزه سیاست داخلی، یعنی وزارت کشور از همان ابتدای اعلام اسامی لیست وزرا مورد نقد بی‌دربی از سوی فعالان سیاسی و بخشی از جامعه، حداقل در فضای مجازی قرار گرفت تا جایی که برخی تحلیلگران علت استعفای محمدجواد ظریف از معاونت

نگاه سیاستمدار

بر آن؛ حوزه‌های هنجارهای اجتماعی و حل مسائل عمومی، مقوله حفظ حقوق شهروندی، نظارت بر عملکرد اجتماعی و عمرانی شهرداری‌ها، تأمین امنیت مردم، مبارزه با ناهنجاری‌های اجتماعی و بسیاری از تکالیف فرابخش در اختیار وزارت کشور است. از این جهت وزیر کشور موقعیتی در تراز پس از رئیس‌جمهور و بالاتر از دیگر اعضای کابینه را بر عهده دارد. به معنای دیگر جانشین واقعی رئیس‌جمهور که بار مسئولیت حقوقی تعریف‌شده‌ای در کابینه دارد، بر عهده وزیر کشور است. با این نگاه اگر به کابینه توجه شود، وزیر کشور موقعیت مهم و کلیدی دارد و دولت باید فردی را در این موقعیت بگمارد که به تمام مفاهیم و موضوعات اشاره‌شده اشراف داشته باشد. ضمن آنکه وزیر کشور باید برنامه‌جامعی برای ارتقاء منزلت شهروندی، تأمین شایسته‌منافع مردم، گسترش سطح امنیت ملی و پاسخ درست به نیازهای اجتماعی را در درون خود داشته باشد.

با توجه به اینکه بیشترین نقد مبنی بر آن است که با انتخاب مومنی برای وزارت کشور امکان تحقق وعده‌های پزشک‌ها در خصوص تغییرات مطرح‌شده در دوران تبلیغات انتخابات نیست، وزیر کشور چه ویژگی‌هایی باید داشته باشد تا امید به موفقیت و ایجاد تغییر در کشور بالا رود؟

به باور من اصل موضوع اراده حاکمیت برای پاسخ دادن به مطالبات سیاسی-اجتماعی مردم بر صلاحیت‌های فردی وزیر منتخب، واجد اولویت است و راجحان دارد. در واقع چنانچه وزیر کشوری که دارای جاهت کافی، توانمندی‌های فردی معتبر، موفقیت‌پیشینی در کارنامه‌ویرنامه‌دقیقی داشته باشد، اما اراده حاکمیت به این تعلق نگرفته باشد که به خواسته‌های مردم پاسخ دهد، حتی با وجود این که وزیر توانمندی صلاحیت‌های فردی مورد نیاز را احراز کرده باشد، باز هم دولت در تحقق اهدافش ناکارآمدی شود و رئیس‌جمهور توفیقی پیدا نمی‌کند. بر این نکته تأکید می‌کنم که اراده حاکمیت به‌ویژه هسته سخت قدرت سیاسی در کشور باید به این باور رسیده باشد که در شرایط موجود رئیس‌جمهور را در تحقق آرمان‌ها،

وزارت کشور از قدیم‌الایام در دستگاه اداری نظام کشور، نهادی بسیار مهم بوده است. حتی در مقاطعی به جای وزارت کشور به آن وزارت داخلی می‌گفتند و وزارت داخلی قرینه ملازمی به نام وزارت خارجه داشت. از سوی دیگر وزارت خارجه مفهوم گسترده‌ای را به ذهن متبادر می‌کرد که سیاست متحد، مشترک و هماهنگ داخلی امور کشور از روستاها گرفته تا شهرهای کوچک و بزرگ، در یک نهاد مرکزی به نام وزارت کشور سر و سامان می‌گرفت. البته پس از گذشت دورانی نام از وزارت داخلی به وزارت کشور تغییر پیدا کرد. حتی این ماهیت و هویت فراگیر به پس از تأسیس جمهوری اسلامی نیز منتقل شد. به این معنا همواره وزارت کشور در کابینه دولت‌ها جایگاه بر جسته و مهمی داشته است؛ به‌ویژه این وزارت کشور وظیفه‌تمشیت امر استانداران و فرمانداران را در اختیار داشته و نقش میانی بین هیئت دولت و استانداران که وزرای منطقه‌ای دولت هستند را ایفا می‌کرد. همچنان این موقعیت برای وزارت کشور باقی است، چراکه مأموریت‌های بسیار مهمی بر عهده این نهاد قرار گرفته است.

مأموریت‌های وزارت کشور چیست؟

به چند سرفصل اشاره می‌کنم؛ اولین نکته اینکه وزارت کشور مسئولیت برگزاری فرآیندها و تمامی انتخابات را در چهار سرفصل در سراسر کشور بر عهده دارد. برگزاری انتخابات به معنای این است که نظام مدیریت کشور بر اساس رای ملی انجام می‌شود و این مأموریت به عهده وزارت کشور است. علاوه

محمد عطریانفر، معاون سیاسی وزارت کشور دولت سازندگی طرح کرد:

لزوم فهم کاملاً اجتماعی حتی در امر سیاست توسط وزیر کشور

پریسا هاشمی

خبرنگار گروه سیاست

پس از اعلام اسامی وزرای پیشنهادی دولت چهاردهم به مجلس، نوک پیکان بیشترین انتقاد، انتخاب اسکندر مومنی را نشان‌دهنده رفت. او برای وزارت کشور در نظر گرفته شده و با توجه به سابقه‌اش، مسعود پزشک‌ها به خاطر انتخابش مورد انتقاد بسیاری-بیشتر اصلاح‌طلبان-قرار گرفت، درحالی‌که بودند وزرای دیگری که انتخاب آنها دور از ذهن بود. محمد عطریانفر، عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی ایران که از سال ۱۳۶۸ تا ۱۳۷۲ معاون سیاسی و اجتماعی وزیر کشور در دوره وزارت عبدالله نوری بود درباره اهمیت وزارت کشور و وزیر کشور با هم میهن گفت وگو کرد که در زیر آمده است:

نقش وزارت کشور در بهبود سیاست داخلی چیست و چرا جایگاه وزارت کشور تا این حد در دولت حائز اهمیت است؟